

A HŰTLEN (2)

Kispál Csilla

A hűtlen (2)

Mikor elárultam, sírtam.
Szívemre szorítottam Nevét.
Mikor megcsaltam, büszkén tagadtam,
de szégyenem elért.
Felhágtam utána a hegyre,
de a lejtőn elestem.
Szereztem ezer sebet,
míg kétségbeesetten kerestem.
Szeretett engem,
de bűneim előtt titkokba burkolózott előlem.
Szerelme itt e világban
hazátlan koldust csinált belőlem.
Ellenségei előtt
megvetett bolonddá lettem.
Amerre mentem,
a varjak károgtak felettem.
Sokáig futottam,
hogy Őt ismét bezárjam szívembe.
Többé már nem megyek sehová,
térdeimen várom be.

Forrás: www.keresztenydalok.hu